

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței

Judecători

Ala Cobăneanu

Ion Druță, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Moiseeva Nina împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15, intervenient accesoriu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” cu privire la anularea datoriei și obligarea excluderii facturării lunare pentru energia termică,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, prin care s-a respins ca nefondată cererea de explicare a deciziei suplimentare,

CONSTATĂ:

La 13.05.2014, reclamantul Moiseeva Nina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.15, intervenient accesoriu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” cu privire la anularea datoriei în mărime de 879,52 lei pentru energia termică și obligarea ÎMGFL-15 să excludă facturarea sa lunară pentru energia termică.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 aprilie 2015, s-a respins acțiunea înaintată de Moiseeva Nina către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.15, intervenient accesoriu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” cu privire la anularea datoriilor.

La 08.04.2015, în termen legal, Moiseeva Nina a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 s-a admis apelul declarat de către Moiseeva Nina. S-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 07 aprilie 2015 și s-a dat o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Moiseeva Nina către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15, intervenient accesoriu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a fost admisă și s-a anulat factura de plată pentru energia termică pe apartamentul nr. 39, din str. A. Marinescu, bloc. 13.

Prin decizia suplimentară din 30 martie 2016 s-a admis cererea Ninei Moiseeva, s-a dat o decizie suplimentară pe cazul dat și s-a obligat ÎMGFL nr. 15 să excludă

apartamentul nr. 39, din str. A. Marinescu, bloc. 13, mun. Chișinău, de la facturarea lunară pentru energia termică.

La 13.05.2016, apelantul Moiseeva Nina a depus o cerere de corectare a erorii în partea ce ține numărul apartamentului apelantei.

Prin încheierea din 01 iulie 2016 s-a corectat eroarea mecanică din decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău nr. 2a-1798/15 din 03 iunie 2015 și decizia suplimentară nr. 2a-1798/15 din 30 martie 2016, cu indicarea în textul și dispozitiul deciziilor numărul apartamentului apelantei Moiseeva Nina în loc de „19” numărul corect „39” din str. A. Marinescu, bloc. 13, or. Chișinău.

La data de 28.10.2016, ÎMGFL nr. 15 a depus cerere prin care a solicitat explicarea deciziei suplimentare a instanței de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, a fost respinsă ca nefondată cererea de explicare a deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 251 alin. (1) CPC, menționând că dispozițiile instanței sunt clare și concise, astfel, nu sunt necesare dispoziții suplimentare pentru explicarea deciziilor.

La 15 decembrie 2016, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, solicitând admiterea acesteia, casarea încheierii contestate cu soluționarea prin decizie a problemei în fond.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând că prin aceasta se lezează drepturile celorlalți locatari ai blocului din str. A. Marinescu, deoarece excluderea ap. 39 din str. A. Marinescu, 13 de la energia termică, va impune repartizarea datoriilor acumulate pe apartamentul dat între locatarii întregului bloc.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele rezultă că copia încheierii contestate a fost expediată în adresa recurentului ÎMGFL nr. 15 la data de 22 decembrie 2016 (f.d. 5 Vol. II).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 15 decembrie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către ÎMGFL nr. 15 neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 250 alin. (1) CPC, instanța care a pronunțat hotărîrea poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărîre suplimentară dacă nu s-a pronunțat asupra unei pretenții în a cărei privință

participanții la proces au prezentat probe și au dat explicații; rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârțul trebuie să le îndeplinească; nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Iar art. 251 alin. (1) CPC, prevede că dacă sînt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii sau dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă poate, la cererea participanților la proces sau a organului de executare a hotărârii, să dea explicații asupra dispozitivului ori să omită dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărârii.

Instanța de recurs reține că, ÎMGFL nr. 15 , prin cererea depusă în adresa Curții de Apel Chișinău la 28.10.2016 a solicitat emiterea unei încheiere de explicare a decizie suplimentare din 30 martie 2016 cu privire la sensul și extinderea dispozitivului acesteia și anume indicarea corect dacă apartamentul nr. 39 din str. A. Marinescu se cere a fi exclus de la facturare pentru viitor sau doar pentru perioada indicată în litigiu.

În acest context și avînd în vedere prevederile sus enunțate, Colegiul conchide că argumentele invocate în cererea cu privire la explicarea deciziei suplimentare nu pot fi reținute ca temei de admitere a acesteia. Or, prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 a fost admisă cererea Ninei Moiseeva, s-a dat o decizie suplimentară pe cazul dat și s-a obligat ÎMGFL nr. 15 să excludă apartamentul nr. 39, din str. A. Marinescu, bloc. 13, mun. Chișinău, de la facturarea lunară pentru energia termică.

Astfel, cerințele înaintate de ÎMGFL nr. 15 cu privire la explicarea deciziei suplimentare nu se încadrează în situațiile prevăzute la art. 251 alin. (1) CPC, din care considerente Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție găsește întemeiată soluția Curții de Apel Chișinău cu privire la respingerea cerințelor în această parte.

Or, așa cum corect a remarcat și instanța de apel, atît decizia sa din 03 iunie 2015, cît și decizia suplimentară din 30 martie 2016, nu cuprind dispoziții contradictorii, precum și executorul judecătoresc nu a întîmpinat dificultăți legate de executarea acestora, dispozițiile instanței sunt clare și concise, respectiv, nu sunt necesare careva dispoziții suplimentare pentru explicarea deciziilor astfel nu constituie temeiul prevăzut de art. 251 alin. (1) CPC.

Colegiul mai reține ca fiind justă și aprecierea instanței de apel cu privire la invocările ÎMGFL nr. 15 privind tranzitoriul țevilor și alte argumente ce țin de fondul cauzei, care deja a fost examinat, astfel, instanța nu se poate expune repetat asupra acestora.

De altfel, dispozitivul deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016 clar indică a admite cererea Ninei Moiseeva și dă o decizie suplimentară pe cazul dat prin care obligă ÎMGFL nr. 15 să excludă apartamentul nr. 39, din str. A. Marinescu, bloc. 13, mun. Chișinău, de la facturarea lunară pentru energia termică.

În acest context este de menționat că din decizia suplimentară explicarea căreia se solicită, rezultă clar motivele din care a fost adoptată o atare soluție, precum și

norma legală care a stat la baza emiterii acesteia, constatările expuse fiind certe, exprese și clare, prin urmare nu lasă loc interpretărilor.

În asemenea împrejurări nu pot fi reținute criticele formulate în cererea de recurs, deoarece se combat prin constatările suscitade și sunt similare celor invocate în cererea cu privire la explicarea deciziei suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2016.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

A respinge recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15.

A menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Moiseeva Nina împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15, intervenient accesoriu SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” cu privire la anularea datoriei și obligarea excluderii facturării lunare pentru energia termică.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea